

ÎNSTRĂINARE

George Pena

Ne-am înstrăinat
demult, Poete,
și răzvrătirea
țipă-n timp și spațiu;
cu sufletul jertfă
prin regrete,
ne-am înstrăinat
demult, Poete.

Visări, insomnii,
înduioșate cu sete,
ne-au crispat iubirea
fără sațiu;
ne-am înstrăinat
hidos, Poete,
universul plânge-n timp
și spațiu.